

Women's International League For Peace And Freedom
PeaceWomen
Praktik Hösten 2006

Under tio veckor hösten 2006 praktiserade jag på PeaceWomen-projektet på Women's International League for Peace and Freedom:s FN-kontor i New York. PeaceWomen-projektet har två anställda och övervakar och arbetar för en snabb implementering av FN:s säkerhetsrådsresolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet. På kontoret i New York verkar även en anställd vid nedrustningsprojektet "Reaching Critical Will". Generellt finns också ett flertal praktikanter och den här hösten var vi två svenskar, en finne, en kanadensare och ett par amerikaner.

I centrum för PeaceWomen:s verksamhet är hemsidan www.peacewomen.org som erbjuder information och nyheter om kvinnor, fred och säkerhet och kvinnors fredsbyggande initiativ i områden med väpnad konflikt. PeaceWomen arbetar även med mobilisering och underlättning av kommunikationen mellan det civila samhället, FN-systemet och regeringar som arbetar med kvinnor, fred och säkerhet.

Under de första veckorna på PeaceWomen arbetade jag framförallt med att uppdatera nyhetssidorna på hemsidan och övervakning av den så kallade 'general debate' som hölls i generalförsamlingen på FN. Under tio dagar i september varje år samlas statsöverhuvuden från alla länder i världen och presenterar under ett kort (och ibland lite längre) anförande pm vad de anser är de viktigaste globala frågorna för det året som har gått och hur de nationer som de representerar ställer sig i frågorna som tas upp. Min arbetsuppgift bestod i att plocka ur de bitar som relaterade till genus eller kvinnor i talen och lägga ut på hemsidan. Intressant var att generalförsamlingen för första gången på 30 år och endast för tredje gången sedan FN bildades för 61 år sedan hade en kvinnlig president, från Bahrain. Tyvärr var det få länder som påkallade vikten av att integrera ett genusperspektiv eller arbeta för ett stärkande av kvinnors rättigheter. Vårt att nämna är Liberias första kvinnliga president stod för ett inspirerande tal i vilket hon efterlyste större initiativtagande i integreringen av genus- och kvinnoperspektiv inom FN. Sverige höll däremot låg profil och den svenska ambassadören nämnde ingent om jämställdhet, genus eller kvinnors rättigheter. Underhållningen stod Hugo Chavez för, Venezuelas president, ett avbräck i det ibland långgradiga och allt för ofta lama och intetsägande talen. Chavez började med ett baktips, Noam Chomsky, och fortsatte med att kalla George W. Bush för djävulen själv, som han menade hade lämnat en skarp svaveldoft efter sig i talarstolen. För att läsa PeaceWomen:s sammanställning av 'general debate' besök http://www.peacewomen.org/un/genass/GA61/Women_61GA.html.

Under oktober månad firades sex-årsdagen av resolution 1325 genom ett antal olika aktiviteter på och utanför FN men framförallt genom en så kallad 'open debate' inför säkerhetsrådet. PeaceWomen är medlem i ett nätverk (NGO working group on women, peace and security) som varje år ger ut en uppdaterande bok om arbetet kring 1325, nätverket är navet i det arbete det civila samhället utför gentemot FN i New York kring 1325-resolutionen. Nätverket hade bjudit in talare från Liberia och Sierra Leone som fick möjligheten att tala inför säkerhetsrådet under ett så kallat Arria-möte. Det arrangerades även ett antal föreläsningar och paneldebatter på temat kvinnor, fred och säkerhet som skulle belysa de olika sidorna av problematiken, allt för att nationella delegationer och FN-representanter skulle bli uppmärksamma på de brister som råder inom det nuvarande systemet. Under 'open

debate', ett öppet säkerhetsrådsmöte, la ett antal länder fram tankar och förslag på temat kvinnor, fred och säkerhet, dels medlemmar i säkerhetsrådet men även andra länder som ville tillföra något till debatten, sammanlagt deltog fyrtiofyra länder. Som vanligt i de här sammanhangen förde Kanada an med flertal krav på reformer inom FN. På PeaceWomen jobbade vi under två veckor som följde intensivt med att plocka isär talen för att kunna urskönja vad som egentligen sades. Det kändes tydligt att intresset för frågan har avmattats sedan resolutionen gick igenom 2000. Det har inte skett några större förändringar och många, speciellt i det civila samhället, känner en stark frustration över att en sådan central fråga inte verkar tas på allvar. För att läsa PeaceWomen:s sammanställning av 'open debate' besök http://www.peacewomen.org/un/6thAnniversary/Open_Debate/index.html.

Mina samlade intryck de veckor jag var på FN i New York är ett system som är relativt stelt och byråkratiskt, men där det framförallt är tydligt att kvinnors rättigheter inte är en fråga som tas på allvar. FN:s organisatoriska struktur slår mig som genomgående patriarkal med en oerhörd manlig dominans, kvinnofrågan ses som en mjuk fråga som angår ett fåtal personer. Det krävs en attitydförändring och en insikt i att kvinnofrågan inte är en minoritetsfråga utan angår minst halva världens befolkning för en generell strukturförändring. Samtidigt är det oerhört spännande och inspirerande att få ta del av de berättelser som representanter från kvinnoorganisationer på gräsrotsnivån i Liberia och Sierra Leone delade med sig av, kvinnor som mot alla odds lyckats med att skapa sig ett utrymme i samhället och delta och utforma sin framtid.

Sarah Gharbi
Stockholm 2006-11-20